

BELGISCHE SENAAT

VERGADERING VAN 27 JULI 1922

Wetsvoorstel op de pensioenen ten behoeve van de mijnwerkers en hunne weduwen en op de tegemoetkomingen aan hunne weezen.

TOELICHTING

MIJNE HEEREN,

Het pensioen voor de mijnwerkers bestaat sedert 1912 en werd ingesteld bij eene bijzondere wet van 5 Juni 1911.

Achtereenvolgens werd deze laatste wet aangevuld door de wet van 26 Mei 1914 alsmede door die van 20 Augustus 1920. Deze laatste wet is toch maar voorloopig, vermits zij slechts een duur heeft van drie jaar en in 1923 vervalt. Eene nieuwe wet moet dus worden gemaakt.

Daarenboven, rekening houdend met den toestand in het leven geroepen door hoogergemelde wetten, zijn de mijnwerkers van meening, in eene nieuwe wet, een bijzonder regiem voor de mijnwerkers vast te leggen dat veel vollediger zou zijn dan het bestaande.

Het voorstel dat wij indienen voorziet de instelling van eene Nationale zelfstandige pensioenkas, die pensioenen zou uitkeeren tenzelfden titel als de Algemeene Pensioenkas.

Het bedraagt een stelsel van voortijdige invaliditeit en van hulpgelden aan de weezen van mijnwerkers.

Wij achten dat het tijd is, voor de mijnwerkers een vollediger en beter geordend stelsel in te voeren, om te voorzien in de meeste gevallen die de toepassing vergen van de beginselen van solidariteit.

Wij willen niet, in deze toelichting, al de artikelen van het voorstel ontleden. Enkel willen wij er op wijzen dat, het recht op pensioen, steeds berust op dertig jaren arbeid in de mijn of in hare bijhoorigheden.

De leeftijd blijft bepaald op zestig jaar voor het bovengrondsch personeel, doch op vijftig jaar voor het ondergrondsch personeel. Het is volstrekt noodzakelijk dezen leeftijd te bepalen om verscheidene redenen en onder meer : wijl de ondergrondse arbeid verricht wordt in een lucht vol stikgassen die van een veertigjarigen arbeider een grijsaard maken, zonder te spreken van al de ziekten die de arbeid onder den grond na zich sleept.

De algeheele voortijdige invaliditeit is eveneens voorzien en de uitgekeerde rente verschilt volgens den leeftijd en de arbeidsjaren op het oogen-

blik dat de invaliditeit zich voordoet. Een minimum leeftijd van dertig jaar alsmede ten minste tien jaar arbeid worden gevergd.

Dit hoofdstuk voorziet eveneens tijdelijke tegemoetkomingen aan de weduwen die den pensioensleeftijd nog niet hebben bereikt en wier man bij zijn overlijden gepensionneerd was of tenminste twintig jaar arbeid in de mijn telde ; een hulpgeld wordt tevens verleend aan de weezen die min dan zestien jaar oud zijn en niet werken.

Het bedrag van het pensioen was steeds te laag. Het werd verdubbeld in October 1919 en, door de wet van Augustus 1920, op 1.080 frank gebracht door middel van eene tegemoetkoming ten laste van den Staat, de provinciën en de gemeenten ; deze tegemoetkoming blijft natuurlijk behouden in het nieuwe voorstel.

Dit bedrag is echter nog te laag. Wij willen het brengen op *duizend vijf honderd frank* per jaar, met eene verhooging van 50 frank voor elk jaar arbeid onder den grond verricht door de arbeiders, die op vijftigjarigen leeftijd en na tenminste dertig jaar dienst bij de mijn, willen blijven voort arbeiden.

Deze maatregel is op de twee volgende redenen gegrond :

a) Men moet de technische en practische ondervinding benuttigen van de mijnwerkers die achten nog onder den grond te kunnen voortarbeiden na den leeftijd van vijftig jaar te hebben bereikt en na dertig jaar dienst ;

b) Men moet de mijnwerkers die voortarbeiden aanmoedigen, met het bedrag van hun pensioen te verhoogen.

De inkomsten bedragen thans 2 1/2 t. h. van de uitbetaalde loonen, bedrag door de patroons in de Voorzorgskas gestort, daarbij komt nog 6 of 12 frank per jaar, door de arbeiders betaald naar gelang zij al of niet achttien jaar oud zijn ; deze stortingen vormen het « verdelingsfonds » van de tegenwoordige wet.

De arbeiders storten thans nog in de Algemeene Lijfrentekas van den Staat 18 frank per jaar, tot één en twintig jaar, en 24 frank wanneer zij ouder zijn.

Het voorstel bepaalt de stortingen op een totaal van 5 t. h. van de betaalde loonen, waarvan 2 t. h. ten laste van de arbeiders en het overige ten laste van de patroons.

Wij vragen 3 t. h. aan de patroons in plaats van 2 1/2 t. h. zooals thans, maar wij doen opmerken dat de stortingen der arbeiders, die thans min dan 1/2 t. h. van hunne loonen bedragen, tot 2 t. h. stijgen ; wat voor hen een zware opoffering is.

De wet heeft een dubbel grondslag : de kapitaliseering en de verdeling.

De eerste grondslag wordt verdubbeld omdat de stortingen van 18 op 36 frank en van 24 op 48 frank worden gebracht, naar gelang men al of niet een en twintig jaar oud is.

Al de stortingen zijn natuurlijk voorzien met afstand van kapitaal, uitsluitelijk in de Nationale zelfstandige Pensioenkas voor mijnwerkers.

Overeenkomstig de wet van 7 November 1920, houdende instelling van het « Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers », voorziet ons voorstel de versmelting van al de geldmiddelen in eene enkele Nationale zelfstandige Pensioenkas ten behoeve van al de Belgische mijnwerkers ; met andere woorden, de Nationale Kas zou het thans bestaande Nationaal Fonds opslorpen.

In bestuurlijk opzicht behouden wij natuurlijk de gewestelijke voorzorgscommissiën die het werk zouden voortzetten dat zij thans verrichten, met uitzondering van het financieel beheer.

Om zoo min mogelijk beroep te moeten doen op de rechtbanken voor de toepassing van de wet, voorziet het voorstel, behalve het beroep bij de Nationale Commissie, de instelling van een Scheidsraad, bij denwelke door den belanghebbende of de gewestelijke commissiën, de voor betwisting vatbare besluiten van de Nationale Commissie zouden kunnen aanhangig worden gemaakt.

De gewestelijke commissiën worden gelijktallig beheerd door patroons en arbeiders, samen met een afgevaardigde van de provincie. De beheerraad van de Nationale Kas zal daarenboven bestaan uit drie afgevaardigden van den Staat.

In den Hoogen Scheidsraad hebben de patroons en de arbeiders elk een afgevaardigde, en benoemen de openbare machten den derde.

Ziedaar, Mijne Heeren, in zijne groote trekken ons voorstel waarvan hieronder de tekst :

Proposition de Loi sur les retraites, pensions et invalidité en faveur des ouvriers mineurs et de leurs veuves, ainsi que sur les allocations à leurs orphelins.

ARTICLE PREMIER.

A partir du 1er janvier 1923, il sera institué, pour le service des pensions des ouvriers houilleurs, une « Caisse nationale autonome pour les ouvriers mineurs » sous la garantie de l'État. Son titre sera : « Caisse nationale autonome de retraite des Ouvriers Mineurs ».

Cette caisse jouira de la personification civile et aura les mêmes droits et les mêmes privilèges en matière de retraite et de subsides des pouvoirs publics que la Caisse générale de retraite de l'État.

Les ouvriers houilleurs y seront obligatoirement affiliés. Cette affiliation se fera par l'intermédiaire des charbonnages.

ART. 2.

La Caisse autonome de retraite des ouvriers mineurs sera alimentée de la manière suivante :

a) Par un versement de 5 p. c. des

Wetsvoorstel op de pensioenen ten behoeve van de mijnwerkers en hunne weduwen en op de tegemoetkomingen aan hunne weezen.

EERSTE ARTIKEL.

Vanaf 1 Januari 1923 wordt, voor den dienst der mijnwerkerspensioenen, eene « Nationale zelfstandige Kas voor de mijnwerkers » opgericht, onder waarborg van den Staat. Haar titel luidt : « Nationale zelfstandige Pensioenkas voor Mijnwerkers ».

Deze kas bezit rechtspersoonlijkheid en heeft op het stuk van lijfrente en toelagen vanwege de openbare besturen, dezelfde rechten en voordeelen als de Algemeene Lijfrentekas van den Staat.

De mijnwerkers zijn verplicht zich bij die Kas aan te sluiten. Deze aansluiting geschiedt door bemiddeling der kolenmijnbedrijven.

ART. 2.

De Zelfstandige Pensioenkas voor Mijnwerkers wordt in stand gehouden door :

a) Eene storting van 5 t. h. van de

salaires payés aux ouvriers mineurs affiliés, dont 3 p. c. à charge des patrons et 2 p. c. à charge des ouvriers;

b) Par les primes d'encouragement de l'État, des provinces et des communes ;

c) Par les dons et legs des particuliers ou institutions quelconques;

d) Par les intérêts des capitaux placés.

Les patrons sont tenus de prélever à chaque paiement des salaires, la cotisation ouvrière. Chaque mois, ils feront parvenir à la Commission régionale un état nominatif des retenues. La cotisation des patrons sera également réglée chaque mois.

ART. 3.

Les cotisations de 3 p. c. à charge du patron et 2 p. c. à charge de l'ouvrier cessent d'être obligatoires pour l'ouvrier qui continue à travailler au moment où celui-ci a atteint sa soixantième année.

ART. 4.

Sur les recettes globales de la Caisse nationale autonome, on devra inscrire au compte personnel de chaque affilié, les versements suivants à capital abandonné, l'âge d'entrée en jouissance étant fixé théoriquement à 50 ans pour le personnel du fond et 60 ans pour celui de la surface.

1° Pour toute personne âgée de plus de 21 ans, la somme de 4 francs par mois, soit au total 48 francs par année;

2° Pour les personnes âgées de moins de 21 ans, la somme de 3 francs par mois, soit au total 36 francs par année.

Après avoir effectué ces versements, l'excédent des recettes totales constituera le fonds national de répartition qui sera affecté au service des majorations de pensions aux houilleurs,

loonen aan de aangesloten mijnwerkers betaald, waarvan 3 t. h. ten laste van de patroons en 2 t.h. ten laste van de werklieden ;

b) De aanmoedigingspremiën van Staat, provinciën en gemeenten ;

c) Giften en legaten van bijzonderen of instellingen van elken aard ;

d) De interesten der belegde kapitalen.

De patroons zijn verplicht de bijdrage der mijnwerkers bij elke loonsbetaling af te houden. Elke maand zenden zij aan de gewestelijke commissie een naamlijst der afhoudingen. De bijdrage der patroons wordt eveneens elke maand vereffend.

ART. 3.

De bijdragen van 3 t. h. ten laste van den patroon en van 2 t. h. ten laste van den mijnwerker houden op verplichtend te zijn voor den mijnwerker die voortgaat met arbeiden wanneer hij zestig jaar oud is.

ART. 4.

Van de globale inkomsten der Nationale zelfstandige Pensioenkas worden op de persoonlijke rekening van elken aangeslotene, onderstaande stortingen met afstand van kapitaal ingeschreven; de leeftijd van ingenottreding theoretisch bepaald zijnde op vijftig jaar voor het ondergronds personeel en op zestig jaar voor het bovengronds personeel :

1° Voor elken persoon boven een en twintig jaar, de som van 4 frank per maand, te zamen 48 frank per jaar ;

2° Voor elken persoon beneden een en twintig jaar, de som van 3 frank per maand, te zamen 36 frank per jaar.

Nadat deze stortingen gedaan zijn, vormt het overschot der totale inkomsten het Nationaal Verdeelingsfonds, bestemd voor de uitbetaling der pensioensverhoogingen aan de mijnwer-

anciens houilleurs et jusqu'à concurrence de 1,140 francs maximum annuellement, à leurs veuves jusqu'à concurrence de 390 francs par an et au service des allocations en faveur des invalides et des orphelins.

Les primes d'encouragement des pouvoirs publics restent acquises aux versements individuels faits sur le livret de retraite, à l'exception de la prime annuelle de deux francs par livret qui pourra être utilisée aux frais administratifs des Commissions régionales et de la Caisse nationale autonome.

ART. 5.

La pension attribuée en vertu des versements prévus à l'article 4, paragraphes 1 et 2, entre en cours en même temps que la majoration de pension accordée en vertu du paragraphe 3 du même article.

ART. 6.

Pour avoir droit à la pension de vieillesse, il faut avoir effectué trente années de travail à la mine; ensuite, être âgé de soixante ans si l'on est ouvrier de la surface et de cinquante ans si l'on est ouvrier du fond.

Sont considérés comme ouvriers du fond : ceux qui ont travaillé dans la mine pendant au moins vingt ans sur le minimum de trente années exigé pour l'octroi de la pension.

ART. 7.

La pension de vieillesse est de quinze cents francs (1,500) annuellement, composée de la manière suivante :

a) Des rentes acquises par les versements portés sur le livret individuel de retraite ;

b) De la majoration nécessaire pour atteindre le taux de onze cent quarante francs (1,140), prévu à l'article 3;

kers en gewezen mijnwerkers tot een maximumbedrag van 1,140 frank per jaar, aan hunne weduwen tot een bedrag van 390 frank per jaar en voor de uitkeering van tegemoetkomingen ten behoeve van invaliden en weezen.

De aanmoedigingspremiën van de openbare besturen blijven behouden aan de individuele stortingen op het pensioenboekje, behalve de jaarlijkse premie van twee frank per boekje, die dienen mag tot bestrijding der beheerkosten der gewestelijke commissiën en der Nationale zelfstandige Pensioenkas.

ART. 5.

Het pensioen toegekend uit hoofde van de stortingen voorzien bij artikel 4, paragrafen 1 en 2, gaat in te gelijk met de pensioensverhooging toegestaan krachtens paragraaf 3 van gezegd artikel.

ART. 6.

Om aanspraak te hebben op het ouderdomspensioen, moet men dertig jaar in de mijn gearbeid hebben en zestig jaar oud zijn, zoo men ondergronds, en vijftig jaar zoo men bovengronds heeft gearbeid.

Als ondergrondse arbeider wordt beschouwd hij die, van het minimum van dertig jaar vereischt voor het pensioen, ten minste twintig jaar in de mijn heeft gearbeid.

ART. 7.

Het ouderdomspensioen bedraagt vijftien honderd frank (1,500) per jaar, bestaande :

a) Uit de renten verworven door de stortingen op het individueel pensioenboekje ;

b) Uit de pensioensverhooging vereischt om het bedrag van elf honderd veertig frank (1,140), voorzien bij artikel 3, te bereiken ;

c) D'une somme de 360 francs versée et couverte par l'État pour les cinq huitièmes, par les provinces pour un huitième et par les communes pour les deux huitièmes.

La part des communes et des provinces sera récupérée sur la partie des impôts qui leur est attribuée par l'État.

ART. 8.

Pour les ouvriers qui continuent à travailler au fond après cinquante ans d'âge et au moins trente années de service dans les mines belges, le taux prévu à l'article 5 est majoré de cinquante francs par année de travail sans toutefois que la pension totale puisse dépasser le taux de deux mille francs par an.

ART. 9.

Une pension de 750 francs par an est accordée à toute veuve d'ouvrier mineur parvenue à l'âge de soixante ans et à condition :

a) Que le mari soit mort pensionné ou réunissant les conditions pour l'être ;

b) Que l'intéressée ait été unie à un ouvrier mineur pendant dix ans, même par des mariages successifs.

ART. 10.

Toute veuve remariée perd son droit à la pension attribuée en vertu de l'article précédent.

Elle recouvrera son droit en cas d'un nouveau veuvage.

ART. 11.

La pension de 750 francs en faveur des veuves pensionnées en vertu de l'article 9, est à charge de la Caisse nationale autonome pour 390 francs, l'excédent étant couvert pour les cinq

c) Uit eene som van 360 frank, gestort en gedekt door den Staat voor $\frac{5}{8}$, door de provinciën voor $\frac{1}{8}$ en door de gemeenten voor $\frac{2}{8}$.

De bijdrage der gemeenten en der provinciën wordt afgehouden van het aandeel in de belastingen, dat hun door den Staat wordt toegekend.

ART. 8.

Voor de mijnwerkers die ondergronds voortarbeiden na den leeftijd van vijftig jaar te hebben bereikt en na ten minste dertig jaar dienst in eene Belgische mijn, wordt het bedrag, voorzien bij artikel 5 verhoogd met 50 frank voor elk bijkomend jaar arbeid, zonder dat het totale pensioen 2,000 frank overschrijden mag.

ART. 9.

Een jaarlijksch pensioen van 750 frank wordt verleend aan elke weduwe van een mijnwerker die den leeftijd van zestig jaar heeft bereikt, mits :

a) De man bij zijn overlijden gepensionneerd was of aan de gestelde vereischten daartoe voldeed ;

b) De weduwe gedurende ten minste tien jaar met een mijnwerker echtelijk vereenigd is geweest, zelfs door achterenvolgende huwelijken.

ART. 10.

Elke weduwe die hertrouwt verliest haar recht op het pensioen toegekend krachtens voorgaand artikel.

Zij herkrijgt dat recht wanneer zij andermaal weduwe wordt.

ART. 11.

Het pensioen van 750 frank ten behoeve van de krachtens artikel 9 gepensionneerde weduwen, is ten laste van de Nationale zelfstandige Pensioenkas tot een bedrag van 390 frank.

huitièmes par l'État, un huitième par la province et deux huitièmes par la commune.

La part des provinces et des communes est récupérée comme il est dit au paragraphe final de l'article 7.

ART. 12.

Une allocation à charge de la Caisse nationale autonome de retraite des ouvriers mineurs est servie à tout ouvrier totalement invalide pour cause de maladie et comptant au moins trente ans d'âge et dix ans de service dans les mines belges. La rente minimum sera de 300 francs, elle atteindra le maximum de 1,205 francs à la vingt-neuvième année en plus.

Les taux de cette allocation, pour les années de travail effectuées au-dessus des minima d'âge et d'années de service varieront ensuite par année en plus passée à la mine selon le tableau ci-après :

1 ^{re} année en plus	315 francs.
2 ^e id.	330 id.
3 ^e id.	345 id.
4 ^e id.	360 id.
5 ^e id.	375 id.
6 ^e id.	400 id.
7 ^e id.	425 id.
8 ^e id.	450 id.
9 ^e id.	475 id.
10 ^e id.	500 id.
11 ^e id.	530 id.
12 ^e id.	560 id.
13 ^e id.	590 id.
14 ^e id.	620 id.
15 ^e id.	650 id.
16 ^e id.	685 id.
17 ^e id.	720 id.
18 ^e id.	755 id.
19 ^e id.	790 id.
20 ^e id.	825 id.
21 ^e id.	865 id.
22 ^e id.	905 id.
23 ^e id.	945 id.
24 ^e id.	985 id.
25 ^e id.	1,025 id.
26 ^e id.	1,070 id.
27 ^e id.	1,115 id.
28 ^e id.	1,160 id.
29 ^e id.	1,205 id.

Het overige wordt gedekt voor 5/8 door den Staat, 1/8 door de provincie en 2/8 door de gemeente.

De bijdrage der provinciën en gemeenten wordt afgehouden zooals is bepaald in de slotparagraaf van artikel 7.

ART. 12.

Eene tegemoetkoming ten laste van de Nationale zelfstandige Pensioenkas voor Mijnwerkers wordt uitgekeerd aan elken, wegens ziekte totaal invaliden mijnwerker, die ten minste dertig jaar oud is en tien jaar in eene Belgische mijn heeft gearbeid. De minimumrente bedraagt 300 frank; bij het negen en twintigste bijkomend jaar bereikt zij het maximum van 1,205 frank.

Het bedrag dezer tegemoetkoming voor de bijkomende arbeidsjaren, boven de minima van leeftijd en dienstjaren, verschilt per bijkomend jaar arbeid in de mijn volgens onderstaande tabel :

1 ^e bijkomend jaar	315 frank.
2 ^e id.	330 id.
3 ^e id.	345 id.
4 ^e id.	360 id.
5 ^e id.	375 id.
6 ^e id.	400 id.
7 ^e id.	425 id.
8 ^e id.	450 id.
9 ^e id.	475 id.
10 ^e id.	500 id.
11 ^e id.	530 id.
12 ^e id.	560 id.
13 ^e id.	590 id.
14 ^e id.	620 id.
15 ^e id.	650 id.
16 ^e id.	685 id.
17 ^e id.	720 id.
18 ^e id.	755 id.
19 ^e id.	790 id.
20 ^e id.	825 id.
21 ^e id.	865 id.
22 ^e id.	905 id.
23 ^e id.	945 id.
24 ^e id.	985 id.
25 ^e id.	1,025 id.
26 ^e id.	1,070 id.
27 ^e id.	1,115 id.
28 ^e id.	1,160 id.
29 ^e id.	1,205 id.

Les ouvriers mineurs devenus totalement invalides après avoir effectué au moins trente années de travail, jouiront de la pension totale fixée au premier alinéa de l'article 7, à l'âge prévu à l'article 6 et suivant catégorie où ils seront catalogués par le deuxième alinéa de l'article 6.

ART. 13.

Des allocations temporaires, dont le taux est fixé chaque année par le Conseil d'administration de la Caisse nationale autonome, seront attribuées:

a) Aux veuves d'ouvriers mineurs n'ayant pas atteint soixante ans d'âge et dont le mari est mort pensionné ou en réunissant les conditions pour l'être ;

b) Aux veuves d'ouvriers mineurs dont le mari a travaillé au moins vingt ans dans les mines belges. Cette allocation est accordée à condition que l'impétrante ait été unie pendant dix ans à un ouvrier mineur, même par des mariages successifs ;

c) Aux orphelins d'ouvriers mineurs âgés de moins de seize ans et ne travaillant pas.

ART. 14.

La veuve qui jouit d'une allocation en vertu de l'article 13, perd son droit en cas de remariage ou lorsqu'elle vit en concubinage.

ART. 15.

Pour tout ouvrier houilleur qui, pendant toute ou partie de la durée de la guerre, s'est trouvé au service de l'armée belge ou d'une armée alliée, le temps passé au service sera,

De mijnwerkers die totaal invaliden zijn geworden na ten minste dertig jaar arbeid, genieten het volledig pensioen, voorzien in het eerste lid van artikel 7, op den leeftijd bepaald bij artikel 6 en volgens de categorie waartoe zij behooren naar luid van het tweede lid van artikel 6.

ART. 13.

Tijdelijke tegemoetkomingen, waarvan het bedrag elk jaar bepaald wordt door den Beheerraad der Nationale zelfstandige Pensioenkas, worden toegerekend :

a) Aan de weduwen van mijnwerkers, die den leeftijd van zestig jaar niet hebben bereikt en wier man, bij zijn overlijden, gepensionneerd was of aan de gestelde vereischten daartoe voldeed ;

b) Aan de weduwen van mijnwerkers, wier man ten minste twintig jaar in een Belgische mijn heeft gearbeid. Deze tegemoetkoming wordt verleend mits de weduwe gedurende ten minste tien jaar met een mijnwerker echtelijk vereenigd is geweest, zelfs door achtereenvolgende huwelijken ;

c) Aan de weezen van mijnwerkers, die min dan zestien jaar oud zijn en niet arbeiden.

ART. 14.

De weduwe, die eene tegemoetkoming ontvangt krachtens artikel 13, verliest haar recht daarop zoo zij hertrouwt of in buitenechtelijke gemeenschap leeft.

ART. 15.

Voor elken mijnwerker die, gedurende geheel den oorlog of slechts een deel daarvan, in dienst was bij het Belgisch leger of bij een geallieerd leger, wordt de tijd, in het leger door-

au point de vue de l'application de la présente loi, considéré comme ayant été consacré au travail dans les mines belges et dans les mêmes conditions qu'avant les hostilités.

Il appartient à l'intéressé d'indiquer la durée de ces services et d'en faire la preuve.

L'État belge fera, à son profit, les versements prévus.

Pour tout ouvrier houilleur qui, pendant la période comprise entre le 4 août 1914 et le 1er février 1919, s'est trouvé en pays alliés, ou déporté, soit en Allemagne, soit vers les lignes de feu, le temps passé en exil est, au point de vue de l'application de la présente loi, considéré comme ayant été consacré au travail dans les houillères belges, dans les mêmes conditions qu'avant la guerre.

Il appartient également à l'intéressé d'indiquer la durée de cet exil et d'en fournir la preuve.

ART. 16.

La Caisse nationale autonome de retraite des ouvriers mineurs est gérée par un Conseil d'administration composé comme suit :

- a) Six délégués représentant les patrons charbonniers ;
- b) Six délégués représentant les ouvriers ;
- c) Trois délégués représentant l'État ;
- d) Un délégué pour chacune des provinces ayant des charbonnages sur son territoire.

Les membres du Conseil d'administration de la Caisse nationale autonome de retraite des ouvriers mineurs sont nommés pour six ans et renouvelables un sixième chaque année.

L'ordre de sortie des cinq premières séries sera établi par le sort.

gebracht, voor de toepassing dezer wet aangezien als besteed aan den arbeid in de Belgische kolenmijnen, onder dezelfde voorwaarden als vóór den oorlog.

De belanghebbende behoort den duur dezer diensten op te geven en daarvan het bewijs te leveren.

De Belgische Staat doet, ten bate van den belanghebbende, de voorgeschreven stortingen.

Voor elken mijnwerker, die, gedurende de tijdruimte van 4 Augustus 1914 tot 1 Februari 1919, zich in de geallieerde landen bevond ofwel weggevoerd werd hetzij in Duitschland, hetzij naar de vuurlinies, wordt de in ballingschap doorgebrachte tijd aangezien, voor de toepassing dezer wet, als besteed aan den arbeid in de Belgische kolenmijnen, onder dezelfde voorwaarden als vóór den oorlog.

De belanghebbende behoort eveneens den duur dezer ballingschap op te geven en daarvan het bewijs te leveren.

ART. 16.

De Nationale zelfstandige Pensioenkas voor Mijnwerkers wordt beheerd door een beheerraad samengesteld uit :

- a) Zes afgevaardigden van de kolenmijneigenaars ;
- b) Zes afgevaardigden van de werklieden ;
- c) Drie afgevaardigden van den Staat ;
- d) Een afgevaardigde voor elke provincie, op welker grondgebied kolenmijnen zijn gelegen.

De leden van den Beheerraad der Nationale zelfstandige Pensioenkas voor Mijnwerkers worden benoemd voor zes jaar en treden met een zesde elk jaar af.

De orde van uittreding der eerste vijf reeksen wordt bij loting aangeduid.

En cas de fractions inégales, les fractions les plus fortes seront renouvelées d'abord.

ART. 17.

Les membres du Conseil d'administration de la Caisse nationale autonome de retraite des ouvriers mineurs représentant les patrons charbonniers sont nommés par les membres patrons des commissions régionales de prévoyance et choisis en dehors d'eux.

Les membres ouvriers sont nommés par les membres ouvriers des mêmes commissions et choisis en dehors de ceux-ci.

Les autres membres sont désignés respectivement par l'État et par les provinces intéressées.

ART. 18.

Le Conseil d'administration de la Caisse autonome choisit dans son sein un bureau composé de trois membres, dont un membre patron, un membre ouvrier et un délégué de l'État.

Le Conseil d'administration choisit son président parmi les trois membres du bureau.

ART. 19.

Le conseil d'administration de la Caisse nationale autonome de retraite des ouvriers mineurs a, dans ses attributions, la gestion financière et administrative de celle-ci.

Il est également compétent pour statuer sur les appels des impétrants contre les décisions des commissions régionales de prévoyance.

ART. 20.

Un Conseil supérieur d'arbitrage est créé. Il est composé de trois

Bij oneven breuken worden de sterkste breuken eerst vernieuwd.

ART. 17.

De leden van den Beheerraad der Nationale zelfstandige Pensioenkas voor Mijnwerkers, die de kolenmijneigenaars vertegenwoordigen, worden door de leden-patroons der gewestelijke commissiën van voorzorg benoemd en buiten deze laatsten gekozen.

De afgevaardigden van de werklieden worden door de leden-werklieden derzelfde commissiën benoemd en buiten deze laatsten gekozen.

De overige leden worden onderscheidenlijk door den Staat en de betrokken provinciën aangewezen.

ART. 18.

De Beheerraad der zelfstandige Pensioenkas kiest onder zijne leden een bureel bestaande uit drie leden, waarvan een patroon, een werkman en een afgevaardigde van den Staat.

De Beheerraad kiest zijn voorzitter onder de drie leden van het bureel.

ART. 19.

De Beheerraad der Nationale zelfstandige Pensioenkas voor Mijnwerkers is belast met de financieele en administratieve leiding dezer kas.

Hij is ook bevoegd om uitspraak te doen over elk beroep door de belanghebbenden aangeteekend tegen de beslissingen der gewestelijke commissiën van voorzorg.

ART. 20.

Eene Hoogescheidsraad wordt ingesteld. Hij bestaat uit drie leden : een

membres : un membre patron, un membre ouvrier et un délégué de l'État, pris en dehors du Conseil d'administration de la Caisse nationale autonome et des commissions régionales.

Les membres du Conseil supérieur d'arbitrage sont désignés par le Conseil d'administration de la Caisse nationale autonome.

Leur mandat est de six ans et ils sont renouvelables par tiers. Le sort indique les sortants des deux premiers renouvellements.

ART. 21.

Il est institué une Commission régionale dans chacun des bassins houillers suivants :

1° Bassin du Couchant de Mons, à Mons ;

2° Bassin du Centre, à La Louvière ;

3° Bassin de Charleroi, à Charleroi ;

4° Bassin de la Basse-Sambre, à Namur ;

5° Bassin de Liège, à Liège ;

6° Bassin du Limbourg, à Hasselt.

Celles-ci sont composées de six délégués patrons, six délégués ouvriers et un délégué de la Province.

La désignation des membres ouvriers est faite au suffrage universel des mineurs, de la même manière que pour la nomination des délégués à l'inspection ouvrière des mines.

Les candidats doivent être présentés officiellement par une organisation syndicale des mineurs ayant au moins deux années d'existence.

Les délégués patronaux sont nommés par les associations charbonnières de chacun des bassins miniers.

Le délégué de la province est désigné par la Députation permanente.

patroon, een werkman en een afgevaardigde van den Staat, gekozen buiten den Beheerraad der Nationale zelfstandige Pensioenkas en buiten de gewestelijke commissiën.

De leden van den hoogen scheidsraad worden benoemd door den Beheerraad der Nationale zelfstandige Pensioenkas.

Hun mandaat bedraagt zes jaar en zij treden met een derde af. De uit-tredende leden der eerste twee vernieuwingen worden bij loting aange-wezen.

ART. 21.

Eene gewestelijke commissie wordt ingesteld in elk der volgende kolen-bekken :

1° Bekken « Couchant de Mons », te Bergen ;

2° Bekken « Centre », te La Louvière ;

3° Bekken van Charleroi, te Charle-roi ;

4° Bekken van de Beneden-Samber, te Namen ;

5° Bekken van Luik, te Luik ;

6° Bekken van Limburg, te Hasselt.

Elke commissie bestaat uit zes afgevaardigden-patroons, zes afgevaardigden-werklieden en een afgevaardigde van de provincie.

De afgevaardigden-werklieden worden bij algemeen stemrecht der mijnwerkers benoemd, op dezelfde wijze als de afgevaardigden bij het mijntoezicht.

De kandidaten moeten officieel worden voorgedragen door eene syndicale inrichting van mijnwerkers, die sedert ten minste twee jaar bestaat.

De afgevaardigden-patroons worden benoemd door de vereenigingen van kolenmijneigenaars van elk der mijn-bekken.

De afgevaardigde der provincie wordt door de Bestendige Deputatie benoemd.

ART. 22.

Chaque Commission régionale choisit dans son sein un président et un vice-président.

ART. 23.

Les commissions régionales ont dans leurs attributions :

a) L'accomplissement des formalités nécessaires pour l'affiliation individuelle obligatoire des ouvriers des charbonnages à la Caisse nationale autonome ;

b) L'encaissement des cotisations patronales et ouvrières ;

c) L'instruction des demandes de pension et d'allocations ;

d) Le paiement des pensions, allocations et autres avantages dus aux ayants droit. Celui-ci a lieu par mois et par l'intermédiaire des charbonnages.

ART. 24.

Les Commissions régionales établissent chacune un règlement d'ordre intérieur qui est soumis à l'approbation du Conseil d'administration de la Caisse nationale autonome.

ART. 25.

Les décisions des Commissions régionales, en ce qui concerne l'attribution de pensions ou d'allocations, peuvent être soumises à l'appel du Conseil d'administration de la Caisse nationale autonome, moyennant les conditions suivantes :

L'intéressé doit faire appel de la mesure le concernant dans les trente jours de date de la lettre par laquelle il en aura été informé.

ART. 22.

Elke gewestelijke commissie kiest onder hare leden eenen voorzitter en eenen ondervoorzitter.

ART. 23.

De gewestelijke commissiën zijn belast met :

a) Het vervullen der noodige formaliteiten voor de verplichte individuele aansluiting der mijnwerkers bij de Nationale zelfstandige Pensioenkas;

b) Het innen der bijdragen van patroons en mijnwerkers ;

c) Het onderzoek der aanvragen tot pensioen en tegemoetkoming ;

d) Het uitbetalen der pensioenen, tegemoetkomingen en andere voordeelen, aan de rechthebbenden verschuldigd. Deze uitbetaling geschiedt elke maand en door bemiddeling der mijnondernemingen.

ART. 24.

De gewestelijke commissiën maken elk een reglement van orde op, dat aan de goedkeuring van den Beheerraad der Nationale zelfstandige Pensioenkas wordt onderworpen.

ART. 25.

Tegen de beslissingen der gewestelijke commissiën, wat betreft de toekenning van pensioenen of tegemoetkomingen, kan beroep ingesteld worden, bij den Beheerraad der Nationale zelfstandige Pensioenkas, onder de volgende voorwaarden :

De belanghebbende moet in beroep komen van den maatregel, die hem betreft, binnen dertig dagen na de dagteekening van den brief, die hem van den maatregel kennis geeft.

Si la décision du Conseil d'administration de la Caisse nationale autonome est conforme à celle de la Commission régionale, cette décision sera définitive.

Si elle est contraire, l'impétrant ou la Commission régionale peuvent porter la question devant le Conseil supérieur d'arbitrage des pensions. Dans ce cas, notification doit en être faite dans les trente jours de date de la lettre par laquelle le Conseil d'administration de la Caisse nationale autonome fait connaître sa décision à l'intéressé.

Les décisions du Conseil d'arbitrage sont sans appel.

ART. 26.

Chaque trimestre, les commissions régionales font parvenir un relevé des comptes à la Caisse nationale autonome, y compris les frais d'administration.

ART. 27.

Sont assimilés aux ouvriers houilleurs :

- 1° Les délégués ouvriers à l'inspection des mines ;
- 2° Les ouvriers des mines métalliques concédées.

ART. 28.

Les mineurs étrangers travaillant en Belgique sont soumis au même régime que les mineurs de nationalité belge. Toutefois, ils ne pourront bénéficier des subsides ou des allocations de l'État que si des traités ou conventions avec leurs pays d'origine garantissent aux mineurs belges, des avantages équivalents.

Zoo de beslissing van den Beheerraad der Nationale zelfstandige Pensioenkas dezelfde is als die van de gewestelijke commissie, dan is deze laatste beslissing onherroepelijk.

Is zij daarmede in strijd, dan kunnen de belanghebbende of de gewestelijke commissie de zaak aanhangig maken voor den Hoogen scheidsraad der pensioenen.

In dit geval moet daarvan beteekening worden gedaan binnen dertig dagen na de dagteekening van den brief, waarbij de Beheerraad van de Nationale zelfstandige Pensioenkas kennis geeft van zijne beslissing aan den betrokkene.

Tegen de beslissing van den Hoogen scheidsraad kan geen beroep ingesteld worden.

ART. 26.

Elk kwartaal zenden de gewestelijke commissiën eene afrekening aan de Nationale zelfstandige Pensioenkas met inbegrip van de beheerkosten.

ART. 27.

Met de mijnwerkers worden gelijkgesteld :

- 1° De afgevaardigden-werklieden bij het mijntoezicht ;
- 2° De arbeiders bij de in concessie gegeven metaalmijnen.

ART. 28.

De in België arbeidende mijnwerkers van vreemde nationaliteit zijn aan dezelfde regeling onderworpen als de Belgische mijnwerkers. Zij kunnen echter de toelagen of de tegemoetkomingen van den Staat alleen dan genieten, wanneer verdragen of overeenkomsten met hun land van herkomst aan de Belgische mijnwerkers gelijkaardige voordeelen verleenen.

ART. 29.

La situation, tant active que passive, des caisses de prévoyance en faveur des ouvriers mineurs et du Fonds national des caisses de prévoyance existant en vertu des lois coordonnées du 20 août 1920, sera reprise par la Caisse nationale autonome de retraite des ouvriers mineurs.

ART. 30.

Le compte des retraites des ouvriers mineurs affiliés à la Caisse générale de retraite et travaillant encore, sera transféré à la Caisse nationale autonome y compris les réserves mathématiques y afférentes, avec application du premier paragraphe de l'article 4 disant que les versements sont faits à capital abandonné.

ART. 31.

La situation des ouvriers mineurs et anciens ouvriers mineurs et des veuves d'ouvriers mineurs pensionnés, en vertu des lois coordonnées du 20 août 1920, sera mise en concordance avec la présente loi au point de vue du taux de la pension. Il en sera de même des invalides et des veuves jouissant d'allocations d'après la loi du 9 avril 1922. Ces pensions, compléments de pension et allocations seront à charge de la Caisse nationale autonome de retraite des ouvriers mineurs.

ART. 32.

La Caisse nationale autonome prend à sa charge les avantages reconnus au profit d'ouvriers pensionnés et de veuves pensionnées et ayant appartenu à des charbonnages disparus.

ART. 29.

Het actief en het passief van de voorzorgskassen voor mijnwerkers en van het Nationaal fonds der voorzorgskassen, bestaande krachtens de samengeordende wetten van 20 Augustus 1920, wordt overgenomen door de Nationale zelfstandige Pensioenkas voor Mijnwerkers.

ART. 30.

De rekening van de pensioenen der mijnwerkers aangesloten bij de Algemeene Lijfrentekas en die nog arbeiden, wordt overgedragen bij de Nationale zelfstandige Pensioenkas met inbegrip van de daarbij hoorende mathematische reserve, onder toepassing van de eerste paragraaf van artikel 4, naar luid waarvan de stortingen geschieden met afstand van kapitaal.

ART. 31.

De toestand der mijnwerkers en gewezen mijnwerkers en der weduwen van mijnwerkers, gepensionneerd krachtens de samengeordende wetten van 20 Augustus 1920, wordt, wat betreft het bedrag van het pensioen, in overeenstemming gebracht met de onderhavige wet. Hetzelfde geldt voor de invaliden en de weduwen, die tegemoetkomingen genieten krachtens de wet van 9 April 1922. Deze pensioenen, aanvullende pensioenen en tegemoetkomingen zijn ten laste van de Nationale zelfstandige Pensioenkas voor Mijnwerkers.

ART. 32.

De Nationale zelfstandige Pensioenkas neemt te haren laste de voordeelen toegekend aan gepensionneerde mijnwerkers en gepensionneerde weduwen behorende tot niet meer bestaande mijnondernemingen.

ART. 33.

Si la Caisse nationale autonome venait à clôturer en déficit, celui-ci serait couvert pour moitié par l'État et, pour l'autre moitié, par les provinces intéressées.

ALF. LOMBARD.

DANHIER.

A. DAMAS.

VANDERICK.

ART. 33.

Mocht de Nationale zelfstandige Pensioenkas hare rekeningen met een tekort afsluiten, dan wordt dit gedekt, om de helft, door den Staat en, om de andere helft, door de betrokken provinciën.